

čezpolovico glasov dobila, namreč g. Lukman Lambert, kupec, in g. Samasa Anton, posestnik in zvo-  
nár, — osem naslednjih je bilo pri drugi volitvi izvo-  
ljenih, namreč g. Pahner Karl, kupec, g. Dr. Ču-  
ber Janez, profesor, g. Košir Janez, tesarski moj-  
ster, g. Novak Janez, korar, g. Dr. Kavčič Ma-  
tevž, dvorni in sodijski pravdosrednik, g. baron Co-  
delli Anton, grajšak, g. Holzer Karl, kupec in  
g. Dr. Rudolf Anton, dvorni in sodijski pravdosred-  
nik. Večino teh izvoljenih mož je tudi vstavoljuba stran-  
ka na svoj nasvetni list za 2. in 1. volitni oddelk po-  
stavila; čudno je tedaj, da si nasprotna stranka zma-  
go pripisuje! — tista stranka, ki vse žile natolcevanja  
in černenja napenja, vsaciga omadeževati, ki se kakor  
petelin na strehi ne suče po vsacim vetru, ampak  
se pošteno in očitno vstave derži in ne iše skrivé  
rakove poti po vodilih tistih „Bekennnisse eines Sol-  
daten“, ki celó našiga poprejšnjiga miliga cesarja  
Ferdinanda I. napada in očita, da je svojim ljudstvom  
vstavo dal!! Bog obvari Avstrijo tacih prijatlov,  
kterim je vstava tén v péti; nevarniši so ji kakor  
drugi prekucneži, kateri nikdar zmagali ne bodo zató,  
ker jih je v celim cesarstvu, hvala Bogú! le mala ko-  
pica v primeri obilniga obilniga števila vstavni Avstrii  
zvestiga ljudstva. In zakaj se boji tista račja stranka  
vstavoljubih samostojnih mož v mestni odbor? Ali hoče  
spodkopati §. 1. od presvitliga cesarja podeljene srenj-  
ske postave, ki pravi; „Svobodna srenja je podlaga  
svobodne države?“ Ali misli, da se bo v županijskim  
zboru, ki nima s politiko opraviti, kakšna nevarna  
politika razodevala? Ali je ta stranka tako kratkih mi-  
sel, da je že pozabila obnašanja Ljubljancanov v nar-  
nevarniši dóbi predlanjskiga léta? Ali je morebiti ona  
bila, ki se je takrat očitno in krepko z besedo in  
djanjem na noge postavila za Avstrijo? Takrat ni  
bilo očitno ne duha ne sluha od nje. Ker zdej ne  
more nikakor Slovincov omadeževati, da so „separatisti“,  
se pa spravlja čez vsaciga, ki se vstave derži in zra-  
ven tega v njeni rog ne trobi. Mi ne govorimo tukaj  
od izvoljenih odbornikov, katerih se ne prederznemo čer-  
niti, ker se ona gerdo obnaša z besedo in djanjem  
skrivé in očitno proti tistim poštenim možém, ki so  
bili zoper nje voljo v mestni odbor izvoljeni. Žalostno  
bi bilo, ko bi se duh te stranke v mestni odbor vrnil,  
vunder se tega ni bati, ker veliki večini izvoljenih  
odbornikov je ta stranka — gnjusoba! — Vernemo se  
k volitvam nazaj in povémo, da v 1. volitnim oddelku  
je bilo predvčerašnjim 6 odbornikov s čezpolovičnico  
glasov izvoljenih, namreč: g. Gregel Franc, posest-  
nik, g. Dr. Melzer Rajmund, Ljublj. bolnišnice vodja,  
g. Seunig Vincenc, posestnik, g. Burger Ma-  
tevž, dvorni in sodijski pravdosrednik, g. Mühleisen  
Janez, kupec in g. Aichholzer Jožef, kupec. —  
Razun dveh kompanij so zapustili vsi vojaki domačiga  
regimenta Ljubljano; en bataljon je marširal v Gori-  
co; namest njih je zdej en bataljon lovcov (jagrov)  
tukaj, ki so iz Gorice prišli. — Ministerstvo pravo-  
sodja je pri vredništvu občniga državnega zakonika in  
vladniga lista v slovenskim jeziku na Dunaji g. Dr.  
Janeza Bučarja za prevodnika izvolilo; g. Dr. Bu-  
čar je vés pripraven za to službo. — Za gotovo smo  
zvedili, da je 6 županov iz Gorenskiga pritožbo in  
prošnjo našimu deželniemu g. poglavarju predložilo, da  
naj kantonske poglavarstva županijam v domačim je-  
ziku dopisujejo, ker nemškiga ne razumejo. Radovedni  
smo slišati sklep g. deželniga poglavarja, nadjajoči se,  
da ker vstavno pismo tako razločno izgovori pravice vsaciga  
naroda, ne bo vstavoljubimu poglavarju težko stalo, pravični  
prošnji zadostiti.

## Novičar iz mnogih krajev.

Zdej se spet govori, da shod vladarjev bo ne v Bre-  
gencu, ampak v Hohenschwangau-u, kjer se bojo  
naš cesar in Parski, Saksonski in Virtemberski kralj snidili.  
Spet druge novice pa pravijo, da se bojo cesar iz Ti-  
roljskiga v Lombardijo (na Laško) podali, maršala Ra-  
deckiga obiskat. Knez Švarcenberg, ministerstva pred-  
sednik, bo nek šel v Varšavo, Ruskiga cara obiskat.  
— Cesar so pred svojim odhodom iz Innsbruka 2000  
gold. ubogim podarili. — Ministerstvo vojske je uka-  
zalo, da ima 22,000 vojakov z 3500 konji in 48 to-  
povi se z armado zediniti, ki na Tiroljskim stoji, —  
Unidan je prišel patent vžitniga davka (Verzehrungs-  
steuer) od vola (piva) in žganja za Ogersko, Erdeljsko,  
Horvaško in Slavonsko deželo na dan; za vedro vola  
se bo odrajtovalo 36 krajc. — za mnogoverstno žga-  
nje pa dača kakor v družih deželah.

## Stefan, srečni kmet.

*Resnična, podučnja polna povest, ktero nej vsaki  
kmet bere in k sercu vzame, in vsak prijatelj  
ljudstva po mogočosti razširja. — Slovenskim kme-  
tam v prid iz nemškiga prestavil Fr. Malava-  
šič. V Ljubljani 1850. V založbi in na pro-  
daj pri Edvardu Hohnu na starim tergu št.  
157. Veljajo 20 krajc.*

Ravno zdej so prišle gori imenovane bukvice na  
svitlo, ki jih je g. Malavašič tako prijetno iz nem-  
škiga v naš domač jezik prestavil, da v zapopadku in  
besedi zaslužijo veliko hvale. Kmetje si ne morejo  
prijetnišiga berila želeti za dolge zimske večere, v kte-  
rih po delu praznujejo. Sto in sto dobrih svetov bojo  
našli v teh bukvičah, ki niso le za kratek čas, temuč  
tudi za podúk. Če pa v vsim poterdimo ravnanje na-  
šiga Štefana, le s tem nismo ž njim edinih misel, za-  
kaj de ni hotel župan biti. Gosp. Malavašič je s  
tem delam zopet pokazal, da mu slovenska beseda glad-  
ko teče, kakor le malokterimu, in gosp. Hohn se ne  
bo kesal, da je na svoje stroške to knjižico na svitlo dal,  
ki je po Blaznikovi navadi lično natisnjena.

## Nov slovensk koledar.

Naš neutrudljivi rodoljub, kteriga „zvestoba do do-  
movine se ne gane“ in se vseskozi v delih skazuje, g.  
Miroslav Vilhar je spisal slovenski koledar, ki  
je ravno zdej v ličnim natisu pri žl. g. Kleinmajer-  
ju na svitlo prišel. Na 4 pôlah in pol obseže v osmirki  
nar poprej pratiko s pristavljenimi Krajskimi somnji;  
somnji družih slovenskih deželá so zad uversteni. Za  
vsaki mesec je zložil g. Vilhar eno pesmico, ktera  
izvira iz občutkov mnogoverstne létne dóbe. Zraven  
teh so pridjane še druge pesmi, basni in prilike. Vse  
je g. Vilhar sam zložil in tako očitno pokazal, ka-  
ko vnet de je za povzdigo mile slovensine. Kar pa  
temu delu še večí slavo da, je blagi namen g. izdaja-  
telja, ki je vse, kar se bo čez tiskarne stroške sku-  
pilo, v darilo slovenskim pisateljem domače zgo-  
dovine obljubil. — Hvale vredni koledar veljá 15  
krajc. in je v hukvarnici g. Kleinmajerja na prodaj.

## Pogovori vredništva.

Gosp. A. P. Lepa hvala za lepi sostavek »Od Bohinja  
kaj.« Kmaló ga bomo v Novicah natisnili. — Gosp. J. C.  
Tudi vaš sostavek od »podzemeljskih jam« bomo berž ko  
bomo mogli, z veseljem natisnili. — Gosp. J. K. Med belimi  
Krajnci nabrane besede smo izročili g. pisateljem slovenskiga  
besednika; lepa hvala za ta dar.